

кружие). Днесъ той има около 32 години. Тотѣо е добаръ човѣкъ, добаръ приятель, добаръ пѣвецъ, народолюбивъ, способенъ и храбръ; но въ това сѣщо време той е нетърпеливъ, сѣрченъ и неостороженъ. Най-напредъ той билъ търговецъ, т. е. продавалъ жива стока. Единъ пътъ турците го онеправдѣли: земале му 100 биволици и затвориле го. Като са отървалъ отъ темницата, то отишѣлъ на Стара-планина, намѣрилъ мойте момчета, които са бѣха отдѣлили отъ мене подъ предводителството на Аджемтъ, и станалъ народенъ човѣкъ. Тотѣо са бѣше практициралъ малко при Бойча-войвода. Гореказанната чета бѣше разбисна при с. Кортинъ, слѣдователно Тотѣо е билъ хайдутинъ само два месѣца. Въ тая битка Тотѣо са бѣше уловилъ раненъ и просѣдѣлъ въ сливенската темница отъ благовѣщение до димитров-день. Сичката снага на тоя юнакъ е нашарена отъ онова време съ сачми, едната му рѣка е останала малко саката и единтъ му кракъ билъ опасно раненъ. Около димитров-день Тотѣо и единъ отъ неговите другари побѣгнаха изъ темницата заедно съ прангите и преминаха въ Ромѣния. За да го не предадатъ власите, Тотѣо си промѣнилъ името и нарѣкалъ са Филипъ-Тотѣовъ. Правото му име е Тотѣо Тодоровъ. Послѣ това той още веднашъ ходи по планината съ 3-4 другари и проживѣ тамъ цѣло лѣто. Като са върна въ Ромѣния, то са ожени въ Зимничъ. Въ 1866 г. тѣй ходи изново презъ Дунавтъ и въртѣше са около търновското. Когато са върна есенъта въ Зимничъ, то слѣдъ него бѣха дошли двама турци и предложили на полицейнтъ въ тоя градъ 100 тур. лири, ако имъ предаде Тотя. Поли-